**2021 SCR 4 203-220**

## നിരാകരണപത്രം

## (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

**2021 SCR 4 203-220**

ശീതൾ ഫൈബേഴ്സ് ലിമിറ്റഡ്

v

ഇന്ത്യൻ അക്രിലിക്സ് ലിമിറ്റഡ്

(2021–ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1105)

ഏപ്രിൽ 06, 2021

ജസ്റ്റിസ് ആർ എഫ് നരിമാൻ ജസ്റ്റിസ് ബി ആർ ഗവായ് ജസ്റ്റിസ് ഹൃഷികേശ് റോയ്

കമ്പനി നിയമം, *1956:* വകുപ്പ് *433, 434* – കോടതിക്ക് ഒരു കമ്പനിയെ പിരിച്ചുവിടാൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ – വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സമ്മതിച്ച കടങ്ങൾ അടയ്ക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ അപ്പീൽവാദിയായ വീഴ്ചവരുത്തിയ കമ്പനിയെ പിരിച്ചുവിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു കമ്പനി ഹർജി സമർപ്പിച്ചു – എന്നിരുന്നാലും, കമ്പനി ട്രിബ്യൂണൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിർകക്ഷിയുമായി കണക്കുകൾ തീർപ്പാക്കാൻ മറ്റൊരു അവസരം നൽകി, അതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു – അപ്പീലിൽ, ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദി എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകാനുള്ള തുകകൾ അടയ്ക്കുന്നതിന് വിധേയമായി നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് തടഞ്ഞു. അപ്പീൽവാദി തുകകൾ അടച്ചതിനാൽ, സത്യസന്ധമായ തർക്കങ്ങളില്ലെന്ന് കണ്ട് അപ്പീൽ തള്ളി. എന്നിരുന്നാലും, പലിശ നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യം കമ്പനി ജഡ്ജിക്ക് മുന്നിൽ ഉന്നയിക്കാമെന്ന് ഹൈക്കോടതി വ്യക്തമാക്കി – അപ്പീലിൽ ഇങ്ങനെ തീരുമാനമെടുത്തു: ഒരു കമ്പനി കോടതിക്ക് പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളിൽ വീഴ്ചകൾ സംബന്ധിച്ച്

**2021 SCR 4 203-220**

തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയില്ല – കടം സത്യസന്ധമായി തർക്കത്തിലാണെങ്കിൽ, പ്രതിരോധം കാര്യമാത്രമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ, കോടതി കമ്പനിയെ പിരിച്ചുവിടില്ല – കടം തർക്കരഹിതമാണെങ്കിൽ, കടം വീട്ടാൻ കമ്പനിക്ക് കഴിവുണ്ടായിട്ടും ഒരു പ്രത്യേക കടം വീട്ടാതിരിക്കാൻ കമ്പനി തീരുമാനിച്ചുവെന്ന പ്രതിവാദത്തെ കോടതി പരിഗണിക്കില്ല –കൂടാതെ, കോടതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ ഇവയാണ്: കമ്പനിയുടെ പ്രതിവാദം ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലും സാരവത്തായതുമായിരിക്കണം, നിയമപരമായി പ്രതിരോധം വിജയിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിരിക്കണം, പ്രതിരോധം ആശ്രയിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടെ പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ കമ്പനി ഹാജരാക്കണം. ഇതെല്ലാം കേസിന്റെ വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും – ഈ കേസിൽ, കമ്പനി ജഡ്ജും ഹൈക്കോടതിയും അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലും സാരവത്തായതുമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി – അതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് ശരിവെച്ചു.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി വിധിച്ചു

കടം സത്യസന്ധമായി തർക്കത്തിലാണെങ്കിൽ പ്രതിവാദം കാര്യമാത്രമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ കോടതി കമ്പനിയെ പിരിച്ചുവിടില്ല കടം തർക്കരഹിതമാണെങ്കിൽ കടം വീട്ടാൻ കമ്പനിക്ക് കഴിവുണ്ടായിട്ടും ഒരു പ്രത്യേക കടം വീട്ടാതിരിക്കാൻ കമ്പനി തീരുമാനിച്ചുവെന്ന പ്രതിരോധത്തെ കോടതി പരിഗണിക്കില്ല കൂടാതെ കോടതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ ഇവയാണ് ഒന്നാമതായി കമ്പനിയുടെ പ്രതിവാദം നല്ല വിശ്വാസത്തിലും സാരവത്തായതുമായിരിക്കണം രണ്ടാമതായി നിയമപരമായി പ്രതിരോധം വിജയിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിരിക്കണം മൂന്നാമതായി പ്രതിവാദം ആശ്രയിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടെ പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ കമ്പനി ഹാജരാക്കണം

**2021 SCR 4 203-220**

ഒരു കമ്പനിയുടെ പ്രതിരോധം നല്ല വിശ്വാസത്തിലാണോ അത് സാരവത്തായതാണോ നിയമപരമായി വിജയിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ പ്രതിവാദം ആശ്രയിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടെ പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ കമ്പനി ഹാജരാക്കിയോ എന്നതൊക്കെ ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും ഖണ്ഡിക

ഈ കേസിൽ കമ്പനി ജഡ്ജ്മെന്റ് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും രേഖകൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ എതിർകക്ഷി നൽകിയ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരം മോശമാണെന്ന് അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വാദം പിന്നീട് ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് കണ്ടെത്തി ഗുണനിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ഒരു തർക്കം ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ അത് എതിർകക്ഷി അംഗീകരിക്കുകയും ക്രെഡിറ്റ് നൽകുകയും ചെയ്തു ഇതിൽനിന്ന് എതിർകക്ഷിക്ക് ഉൽപ്പന്നങ്ങളിലെ തകരാറുകൾ ന്യായമായി അറിയാമായിരുന്നു എന്നും മറ്റ് തകരാറുകളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അത് രേഖപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കാം ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസ് സ്വീകരിക്കുന്നത് പ്രയാസകരമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി കാരണം തകരാറുള്ള ഉൽപ്പന്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ വാക്കാൽ മാത്രമായിരുന്നു എന്ന വാദം വിശ്വസനീയമല്ല നിയമപരമായ നോട്ടീസിനുള്ള മറുപടിയിൽ വാക്കാലുള്ള കരാറിനെക്കുറിച്ച് ഒരു പരാമർശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും കണ്ടെത്തി എതിർകക്ഷി നൽകിയ മോശം അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് നിർമ്മിച്ച ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഡീലർമാർ തിരികെ നൽകിയതിനാൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് നഷ്ടമുണ്ടായി എന്ന വാദത്തെ ഒരു രേഖയും പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ലെന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം സത്യസന്ധമോ സാരവത്തായതോ അല്ലെന്ന് രണ്ട് കോടതികളും ഒരേസമയം കണ്ടെത്തി വസ്തുതകളുടെ

**2021 SCR 4 203-220**

അടിസ്ഥാനത്തിൽ എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിന് അപ്പീൽവാദി പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ടെത്തി അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വസ്തുതകൾക്ക് പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടെന്നും ഒരേസമയം കണ്ടെത്തി ഖണ്ഡിക

അപ്പീൽവാദി ലാഭത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കമ്പനിയാണെന്നും അതിനാൽ എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യം സമ്മതിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുമുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം നിയമപ്രകാരം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല ഖണ്ഡിക

ഈ കേസിൽ എതിർകക്ഷി ആവശ്യപ്പെട്ട പലിശ അനുവദിക്കാൻ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒരു നിർദ്ദേശവും നൽകിയിട്ടില്ല മറിച്ച് കമ്പനി ജഡ്ജി ആ വിഷയം പരാമർശിക്കാത്തതിനാൽ അപ്പീൽവാദി പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നത് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരസിച്ചു അതിനാൽ അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പലിശയെക്കുറിച്ചുള്ള എതിർകക്ഷിയുടെ വാദങ്ങളെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കാതെയാണ് ഈ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചത് പലിശ സംബന്ധിച്ച ഈ തർക്കം വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള അപേക്ഷയിലൂടെയോ അപ്പീലിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമപരമായ നടപടികളിലൂടെയോ എതിർകക്ഷിക്ക് ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ് ഖണ്ഡിക

കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്ന ഒരു കമ്പനി കോടതിക്ക് ഒത്തുതീർപ്പ് കരാറിലെയും

**2021 SCR 4 203-220**

ഒത്തുതീർപ്പ് രേഖയിലെയും വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാത്തതിന് ആരാണ് ഉത്തരവാദിയെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല കരാറിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വിലയിരുത്തുന്നതിനും അതിലെ വിവിധ കാര്യങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനും വസ്തുതകളെയും തെളിവുകളെയും കുറിച്ച് വിശദമായ അന്വേഷണം ആവശ്യമാണ് ഇത് സെക്ഷൻ പ്രകാരമുള്ള നടപടികളിൽ ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല ഖണ്ഡിക

അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം സത്യസന്ധമോ സാരവത്തായതോ ആണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കമ്പനി ജഡ്ജും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും കണ്ടെത്തി ഖണ്ഡിക

മെഡിക്കിപ് സിസ്റ്റംസ് *(പ്രൈവറ്റ്)* ലിമിറ്റഡ്. *v* പ്രോക്ലിമ മെഡിക്കൽ സിസ്റ്റം ജിഎംബിഎച്ച് എസ്സ് സി സി എസ്സ് സി ആർ ;
വിജയ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് *v* എൻഎടിഎൽ ടെക്നോളജീസ് ലിമിറ്റഡ്.
എസ്സ് സി സി എസ്സ് സി ആർ ; ഐബിഎ ഹെൽത്ത് *(ഇന്ത്യ)* പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് *v* ഇൻഫോ-ഡ്രൈവ് സിസ്റ്റംസ് എസ്ഡിഎൻ. ബിഎച്ച്ഡി. എസ്സിസി എസ്സ് സി ആർ - വേർതിരിച്ചു പരിശോധിച്ചു

മധുസൂദൻ ഗോർധൻദാസ് & കമ്പനി *v.* മധു വൂളൻ ഇൻഡസ്ട്രീസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്. (1971) എസ്സ് സി സി എസ്സ് സി ആർ പരാമർശിച്ചു

പരാമർശിക്കപ്പെട്ട കേസ് നിയമങ്ങൾ

പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക

**2021 SCR 4 203-220**

വേർതിരിച്ചു പരിശോധിച്ചു ഖണ്ഡിക

വേർതിരിച്ചു പരിശോധിച്ചു ഖണ്ഡിക

വേർതിരിച്ചു പരിശോധിച്ചു ഖണ്ഡിക

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1105 ഓഫ് 2021.

പഞ്ചാബ് & ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ, ചണ്ഡീഗഡിൽ നിന്നുള്ള 29.04.2016-ലെ വിധിയിലും ഉത്തരവിലും, കമ്പനി അപ്പീൽ നമ്പർ 58 ഓഫ് 2015 (O&M)-ൽ നിന്ന്.

അപ്പീൽവാദികൾക്കു വേണ്ടി: അഭിഭാഷകരായ കരൺ നെഹ്റ, ഹിമാൻഷു ഗുപ്ത, മനോജ് സി. മിശ്ര.

പ്രതിഭാഗത്തിന് വേണ്ടി: അഭിഭാഷകരായി തരുൺ ഗുപ്ത.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് ജസ്റ്റിസ് ബി ആർ ഗവായ്.

1.അനുമതി നൽകി.

2.ഈ അപ്പീൽ, പഞ്ചാബ് & ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്, കമ്പനി അപ്പീൽ നമ്പർ 58 ഓഫ് 2015-ൽ 29.4.2016-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. ഇത്, അതേ ഹൈക്കോടതിയിലെ കമ്പനി ജഡ്ജി, കമ്പനി പെറ്റീഷൻ നമ്പർ 106 ഓഫ് 2009-ൽ 28.9.2015-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ്.

3.ഈ അപ്പീലിന് കാരണമായ സംക്ഷിപ്ത വിവരങ്ങൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

**2021 SCR 4 203-220**

ഹർകിഷൻപുര ഗ്രാമത്തിൽ, സംഗ്രൂർ ജില്ലയിൽ, അക്രിലിക് നൂൽ നിർമ്മാണ യൂണിറ്റുള്ള സ്ഥാപനമാണ് എതിർകക്ഷി- ഇന്ത്യൻ അക്രിലിക്സ് ലിമിറ്റഡ്. അപ്പീൽവാദിയായ ഷീതൾ ഫൈബേഴ്സ് ലിമിറ്റഡും എതിർകക്ഷിയായ ഇന്ത്യൻ അക്രിലിക്സ് ലിമിറ്റഡും തമ്മിൽ ഒരു ഇടപാട് നടന്നിരുന്നു. ഈ ഇടപാട് അനുസരിച്ച്, എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിക്ക് ക്രെഡിറ്റ് വ്യവസ്ഥയിൽ അക്രിലിക് നൂൽ വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ ധാരണ പ്രകാരം, അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ വിതരണം 20.04.2007-ന് ആരംഭിച്ചു. എതിർകക്ഷി 81,98,014.45 രൂപയുടെ സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു. എന്നാൽ, വിതരണം ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ ഗുണമേന്മ സംബന്ധിച്ച് അപ്പീൽവാദി ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. തൽഫലമായി, തിരികെ നൽകിയ സാധനങ്ങളുടെ പേരിൽ 6,22,073 രൂപ അപ്പീൽവാദിയുടെ അക്കൗണ്ടിൽ എതിർകക്ഷി വരവ് വെച്ചു. കൂടാതെ, ഗുണമേന്മയിലെ തകരാറുകൾ കാരണം 5,00,000 രൂപയുടെ ഒരു ക്രെഡിറ്റ് നോട്ട് കൂടി നൽകി.എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദി 61,83,218 രൂപ അടച്ചിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 28.07.2008-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് 8,92,723 രൂപയുടെ കുടിശ്ശിക ഉണ്ടായിരുന്നു. നിരവധി അഭ്യർത്ഥനകൾക്ക് ശേഷവും കുടിശ്ശിക തുക അടയ്ക്കാത്തതിനാൽ, എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദി ഒരു നിയമപരമായ നോട്ടീസ് അയച്ചു. അതിന് കൃത്യമായ മറുപടിയും ലഭിച്ചു. എന്നാൽ, നോട്ടീസ് കൈപ്പറ്റിയിട്ടും പണം നൽകാത്തതിനാൽ, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കടങ്ങൾ വീട്ടാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിയെ പിരിച്ചുവിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി കമ്പനി പെറ്റീഷൻ ഫയൽ ചെയ്തു. കമ്പനി ജഡ്ജി 28.09.2015-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ കമ്പനി പെറ്റീഷൻ സ്വീകരിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദി ഒരു തുടർച്ചയുള്ള സ്ഥാപനം ആയതുകൊണ്ട്, 31.12.2015-നകം എതിർകക്ഷിയുമായി കണക്കുകൾ തീർപ്പാക്കാൻ ഒരു അവസരം നൽകണമെന്ന് കമ്പനി ജഡ്ജി

**2021 SCR 4 203-220**

നിരീക്ഷിച്ചു. ഒത്തുതീർപ്പ് പരാജയപ്പെട്ടാൽ മാത്രം, ഹാജരാകുവാനുള്ള സമൻസ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി.

ഇതിൽ അതൃപ്തനായ അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിനെ സമീപിച്ചു. 24.12.2015–ലെ ഉത്തരവിലൂടെ, ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നോട്ടീസ് അയച്ചു. ഒപ്പം, 31.12.2015–നകം അപ്പീൽക്കാരൻ തുക അടയ്ക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ അഡ്മിഷൻ നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് സ്റ്റേ ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദി ആ തുക അടച്ചു.

ഇവിടെ ഒരു ഉത്തമ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയുള്ള തർക്കമില്ലെന്നും അതിനാൽ തുക തിരികെ നൽകാൻ എതിർകക്ഷിയോട് നിർദ്ദേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി. അപ്പീലിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട ഉത്തരവിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തുക, അപ്പീൽവാദി എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യം പൂർത്തീകരിച്ചതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽ തള്ളി.

എന്നാൽ, പ്രതിഭാഗം ആവശ്യപ്പെട്ട 24% വാർഷിക പലിശയെ സംബന്ധിച്ച്, കമ്പനി ജഡ്ജി ആ വിഷയം പരിഗണിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദി പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്ക് കടക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി. എന്നിരുന്നാലും, ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയതെന്തെന്നാൽ, പലിശയെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ വാദം, ഒന്നുകിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജിയുടെ മുമ്പാകെ വ്യക്തത തേടിയുള്ള അപേക്ഷയിലൂടെയോ, അല്ലെങ്കിൽ അപ്പീലിലൂടെയോ, അതല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമനടപടികളിലൂടെയോ ഉന്നയിക്കാമെന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ അവകാശത്തിന് കോട്ടം തട്ടാത്ത രീതിയിലാണ് അപ്പീൽ തള്ളിയത്.

**2021 SCR 4 203-220**

ഇതിൽ അതൃപ്തനായതിനാൽ, നിലവിലെ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

4.അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ കരൺ നെഹ്റ സമർപ്പിക്കുന്നത്, അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം തികച്ചും സദുദ്ദേശപരമായിരുന്നു എന്നാണ്. അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നത്, പ്രതിഭാഗം നൽകിയ കേടുവന്ന സാധനങ്ങൾ കാരണം അപ്പീൽവാദിക്ക് വലിയ നഷ്ടമുണ്ടായി എന്നും, അതിനാൽ പ്രതിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കാൻ അർഹൻ അപ്പീൽവാദി ആണെന്നുമാണ്.അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നത്, ഇത് ഒരു നിസ്സാര പ്രതിവാദമല്ലെന്ന് കണക്കിലെടുത്താൽ,കമ്പനി ജഡ്ജി ഈ ഹർജി അംഗീകരിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്നാണ്. 1908-ലെ സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ ഓർഡർ XXXVII പ്രകാരമുള്ള സമ്മറി നടപടിക്രമങ്ങളിൽ പോലും പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ ഈ ആവശ്യം നിലനിൽക്കില്ല എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 1956-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 433(e) and (f) (ഇനിമേൽ "ആ നിയമം" എന്ന് പറയുന്നു) പ്രകാരമുള്ള ആവശ്യകതകൾ ഇതിലും ഉയർന്ന നിലയിലാണെന്നും, അതിനാൽ ഹർജി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് കമ്പനി ജഡ്ജിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഇതേ കാരണത്താൽ, കമ്പനി ജഡ്ജിയുടെ നിർദ്ദേശത്തിൽ ഇടപെടാതിരുന്ന ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിനും പിഴവ് സംഭവിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

5. പാർട്ടികൾ തമ്മിൽ കൂടിശ്ശിക തുകയുടെ പേരിൽ പലിശ നൽകാൻ കരാർ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ, പലിശ ലഭിക്കണമെന്ന പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ ആവശ്യം പരിഗണിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നൽകിയ നിർദ്ദേശം നിയമപരമായി നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് ശ്രീ. നെഹ്റ വീണ്ടും വാദിച്ചു.

**2021 SCR 4 203-220**

6. ഈ വാദങ്ങൾക്ക് പിന്തുണയായി, മെഡിക്വിപ് സിസ്റ്റംസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് പ്രോക്സിമ മെഡിക്കൽ സിസ്റ്റം ജിഎംബിഎച്ച് വിജയ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് നാറ്റ്എൽ ടെക്നോളജീസ് ലിമിറ്റഡ് ഐബിഎ ഹെൽത്ത് ഇന്ത്യ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് ഇൻഫോ ഡ്രൈവ് സിസ്റ്റംസ് എസ്ഡിഎൻ ബിഎച്ച്ഡി എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധികൾ ശ്രീ. നെഹ്റ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

7. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. തരുൺ ഗുപ്ത വാദിക്കുന്നത്, കുടിശ്ശിക തുക അടയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി പലതവണ നോട്ടീസുകൾ അയച്ചിട്ടും അപ്പീൽവാദി പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, 1956–ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 433(e) യോടൊപ്പം വകുപ്പ് 434 പ്രകാരം നിയമപരമായ ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് നൽകേണ്ടിവന്നു എന്നാണ്.ഈ നോട്ടീസ് അപ്പീൽവാദിക്ക് കൃത്യമായി ലഭിക്കുകയും അതിന് മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഈ മറുപടിയിൽ അവ്യക്തമായ നിഷേധം മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ ആവശ്യം റെക്കോർഡിൽ ഉള്ളതാണെന്ന് പറയുന്നതല്ലാതെ, വ്യക്തമായ ഒരു പ്രതിവാടവും അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ചില്ല.കൂടാതെ, നിയമപരമായ നോട്ടീസിനുള്ള മറുപടിയിൽ എടുത്ത നിലപാടിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്തമായ നിലപാടാണ് അപ്പീൽവാദി കമ്പനി കോടതിയിൽ സ്വീകരിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം സദുദ്ദേശപരമല്ലെന്ന് കമ്പനി ജഡ്ജിയും ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും ശരിയായി കണ്ടെത്തിയെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഒരേസമയം ലഭിച്ച ഈ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

1 (2005) 7 SCC 42
2 (2009) 3 SCC 527
3 (2010) 10 SCC 553

**2021 SCR 4 203-220**

8. മധുസൂദൻ ഗോർധൻദാസ് കോ വെഴ്സസ് മധു വൂളൻ ഇൻഡസ്ട്രീസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് [4]എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

> "20. രണ്ട് നിയമങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. ഒന്നാമതായി, കടം ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടെയുള്ള തർക്കവിഷയമായിരിക്കുകയും പ്രതിരോധം കാര്യമായ ഒന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, കോടതി കമ്പനിയെ പിരിച്ചുവിടില്ല. ഒരു ക്രെഡിറ്റർ കമ്പനിക്ക് വിറ്റ സാധനങ്ങൾക്ക് തുക ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, തുക നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ക്രെഡിറ്റർ ആവശ്യപ്പെട്ട തുക ന്യായമല്ലെന്നും കമ്പനി വാദിച്ച കേസിൽ, കോടതി പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഹർജി തള്ളിയിട്ടുണ്ട്. (ലണ്ടൻ ആൻഡ് പാരിസ് ബാങ്കിംഗ് കോർപ്പറേഷൻ കേസ് കാണുക). അതുപോലെ, കമ്പനിക്ക് വേണ്ടി ചെയ്ത ജോലികൾക്ക് നിശ്ചിത തുക ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു ക്രെഡിറ്റർ പിരിച്ചുവിടലിന് ഹർജി നൽകിയപ്പോൾ, ജോലി കൃത്യമായി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് കമ്പനി വാദിച്ച കേസിൽ, ഹർജി അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. (റീ. ബ്രൈട്ടൺ ക്ലബ് ആൻഡ് ഹോർഫോൾഡ് ഹോട്ടൽ കോ. ലിമിറ്റഡ് കേസ് കാണുക)."
>
> 21.കടം തർക്കമില്ലാത്തതാണെങ്കിൽ, കടം വീട്ടാൻ കമ്പനിക്ക് കഴിവുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കടം അടയ്ക്കാതിരിക്കാൻ കമ്പനി തീരുമാനിച്ചുവെന്ന പ്രതിവാദം കോടതി പരിഗണിക്കില്ല. (റീ. എ കമ്പനി. *[94 SJ 369]* കാണുക). അതേസമയം, കമ്പനി ഒരു ക്രെഡിറ്റർക്ക് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ലെങ്കിൽ, പക്ഷേ കൃത്യമായ തുക എത്രയാണെന്നതിൽ തർക്കമുണ്ടെങ്കിൽ, ക്രെഡിറ്റർ കൃത്യമായ തുക രേഖപ്പെടുത്താൻ ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ കോടതി പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കും. (റീ. ട്വീഡ്സ് ഗാരേജസ് ലിമിറ്റഡ്. *[1962 Ch 406]* കാണുക).കോടതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ

4 (1971) 3 SCC 632

**2021 SCR 4 203-220**

ഇവയാണ്:ഒന്നാമതായി, കമ്പനിയുടെ പ്രതിവാദം നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയുള്ളതും കാര്യമാത്രമായതും ആയിരിക്കണം.രണ്ടാമതായി, പ്രതിവാദം നിയമപരമായി വിജയിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതായിരിക്കണം.മൂന്നാമതായി, പ്രതിവാദത്തിനു അടിസ്ഥാനമായ വസ്തുതകൾക്ക് കമ്പനി പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കണം.

10. ഒരു കമ്പനിയുടെ പ്രതിരോധം സദുദ്ദേശ്യപരമാണോ, അത് കാര്യമാത്രമായ ഒന്നാണോ, നിയമപരമായി വിജയിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ, പ്രതിവാദത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ വസ്തുതകൾക്ക് പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ കമ്പനി ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നതൊക്കെ ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

11. ഈ കേസിൽ, 25.08.2008-ലെ നിയമപരമായ നോട്ടീസിൽ എതിർകക്ഷി കമ്പനി വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയത് താഴെ പറയുന്നതാണ്:

"4. നിങ്ങളുടെ പേരിൽ എന്റെ കക്ഷി വിതരണം ചെയ്ത സാധനങ്ങൾക്ക്, 25.08.2007-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് വിവിധ ബില്ലുകളിലായി 35,14,776.30 രൂപ കുടിശ്ശികയുണ്ട്. ഈ തുക താഴെ പറയുന്ന ഇൻവോയ്സുകൾ പ്രകാരമുള്ളതാണ്:

| ക്രമ നമ്പർ | ഇൻവോയ്സ് നമ്പർ | തീയ്യതി | തുക രൂപ |
|---|---|---|---|
| | | | |

**2021 SCR 4 203-220**

| | | | |
|---|---|---|---|
| | | | |
| | | | |
| | | | |

5. ആ ഇൻവോയ്സുകൾക്ക് ശേഷം എന്റെ കക്ഷി നിങ്ങൾക്ക് സാധനങ്ങളൊന്നും വിതരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. 35,14,776.30 രൂപയുടെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ തുക എന്റെ കക്ഷിക്ക് നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. 16.11.07, 22.11.07, 23.11.07, 26.11.07, 27.11.07, 28.11.07, 26.11.07, 1.12.07, 3.12.2007, 5.12.2007, 6.12.2007, 7.12.2007, 8.12.2007, 10.12.2007, 11.12.2007, 12.12.2007, 13.12.2007, 15.12.2007, 17.12.2007, 21.12.2007 എന്നീ തീയതികളിലെ വിവിധ കത്തിടപാടുകളിലൂടെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ കുടിശ്ശിക തുക അടയ്ക്കാൻ എന്റെ കക്ഷി നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

6. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കത്തുകൾക്കും ഫാക്സുകൾക്കും മറുപടിയായി എന്റെ കക്ഷിക്ക് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊരു കത്തിടപാടുകളും ലഭിച്ചില്ല, പകരം നിങ്ങൾ ചെക്കുകളിലൂടെ 15 ലക്ഷം രൂപയുടെ മൊത്തം പേയ്മെന്റ് നടത്തി. നിങ്ങൾ തിരികെ നൽകിയ സാധനങ്ങൾക്ക് 6,22,073.00 രൂപയും, ക്രെഡിറ്റ് നോട്ട് വഴി 5 ലക്ഷം രൂപയും ക്രമീകരണം ചെയ്തു. ഇതിന്റെ വിവരങ്ങൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

**2021 SCR 4 203-220**

| ക്രമ നമ്പർ | തീയ്യതി | ഇനങ്ങൾ | തുക (രൂപ) |
|---|---|---|---|
| 1 | 29.09.07 | തിരികെ നൽകിയ വസ്തുക്കൾ | 6,22,073.00 |
| 2 | 21.03.08 | ചെക്ക് നമ്പർ 935641/20.03.2008 | 4,00,000.00 |
| 3 | 04.04.08 | ചെക്ക് നമ്പർ 935692/20.03.2008 | 6,00,000.00 |
| 4 | 07.05.08 | ക്രെഡിറ്റ് നോട്ട് | 5,00,000.00 |
| 5 | 08.05.08 | ചെക്ക് നമ്പർ 990459/07.05.2008 | 5,00,000.00 |
| | | | 26,22,073.00 |

"മുകളിൽ പറഞ്ഞ 26,22,073.00 രൂപ ലഭിക്കുകയും ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശേഷം, 08.05.2008-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് എൻറെ കക്ഷിക്ക് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇനി ലഭിക്കാനുള്ള ആകെ തുക 8,92,723.45 രൂപയാണ് (8,92,703.30 + 20.15)."

**2021 SCR 4 203-220**

12. ഈ നോട്ടീസിന് മറുപടിയായി അപ്പീൽവാദി പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്:

> "4. നിങ്ങളുടെ നോട്ടീസിലെ നാലാം ഖണ്ഡികയ്ക്കുള്ള മറുപടി: ഇത് രേഖകളിൽ ഉള്ള കാര്യമാണ്, ഇത് എന്റെ കക്ഷിയുടെ ബിസിനസ് മൂല്യം വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു.
>
> 5.നിങ്ങളുടെ നോട്ടീസിലെ അഞ്ചാം ഖണ്ഡികയ്ക്കുള്ള മറുപടി: ഇത് രേഖകളിൽ ഉള്ള കാര്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, എന്റെ കക്ഷിക്ക് നിങ്ങളുടെ കക്ഷിക്ക് ഒന്നും നൽകാനില്ല, മറിച്ച് ഇതിന് നേർ വിപരീതമാണ് സത്യം, ഇത് മുൻ ഖണ്ഡികകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്."

6. നോട്ടീസിലെ ആറാം ഖണ്ഡിക ശരിയല്ല, അത് കൃത്യമായ ചിത്രം നൽകുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച്, നിങ്ങളുടെ കക്ഷി സ്വയം എന്റെ കക്ഷിയുടെ അടുത്ത് വന്ന് തുക തീർപ്പാക്കുകയും 25 ലക്ഷം രൂപ തിരികെ നൽകാമെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ 5 ലക്ഷം രൂപ തിരികെ നൽകി, ബാക്കി തുക തിരികെ നൽകിയില്ല.

7. നിങ്ങളുടെ നോട്ടീസിലെ ഏഴാം ഖണ്ഡിക തെറ്റാണ്. വിശദമായ മറുപടി ഇതിനകം മുൻ ഖണ്ഡികകളിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

13. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്, എതിർകക്ഷി തങ്ങളുടെ ആവശ്യം വ്യക്തമാക്കിയ നാല്, അഞ്ച് ഖണ്ഡികകൾക്കുള്ള മറുപടിയായി, "ഇത് രേഖകളിൽ ഉള്ള കാര്യമാണ്" എന്നും "ഇത് തന്റെ കക്ഷിയുടെ ബിസിനസ് മൂല്യം കാണിക്കുന്നു" എന്നും മാത്രമാണ് നൽകിയത്. തീർച്ചയായും, ആറാം ഖണ്ഡികയിൽ എതിർകക്ഷി തന്നെ അപ്പീൽവാദിയുടെ അടുത്ത് വന്ന് തുക തീർപ്പാക്കുകയും, 25 ലക്ഷം രൂപ തിരികെ നൽകാമെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും

**2021 SCR 4 203-220**

ചെയ്തെന്നും, എന്നാൽ അതിൽ 5 ലക്ഷം രൂപ മാത്രമാണ് തിരികെ നൽകിയതെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

14. കമ്പനി ഹർജിക്ക് അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പത്രിക പരിശോധിച്ചാൽ, അവരുടെ പ്രധാന വാദം, അത് ലാഭത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കമ്പനിയാണെന്നും, പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ ആവശ്യം തങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ്. അംഗീകരിക്കാത്തതും നിയമപരമായി നൽകേണ്ടതില്ലാത്തതുമായ തുക അടയ്ക്കാൻ അപ്പീൽവാദിയെ സമ്മർദ്ദത്തിലാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ ഹർജി നൽകിയതെന്നും അവർ വാദിച്ചു.

15. പത്രികയിൽ ഇത് കൂടി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്: 26.06.2007 വരെ പ്രതിഭാഗം നൽകിയ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്ക് യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ, 26.06.2007 മുതൽ വിതരണം ചെയ്ത അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്ക് തകരാറുണ്ടെന്ന് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ഈ വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് വിപണിയിൽ വിറ്റ സാധനങ്ങൾ പരാതികളോടെ തിരിച്ചെത്താൻ തുടങ്ങി. 26.06.2007 മുതലുള്ള ഇൻവോയ്സുകൾ വഴി പ്രതിഭാഗം വിതരണം ചെയ്ത സാധനങ്ങൾക്ക് തകരാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അത് ഉപയോഗിച്ച് അപ്പീൽവാദി കമ്പനി നിർമ്മിച്ച ഉത്പന്നങ്ങൾ (അതായത്, അക്രിലിക് നൂൽ) ഗുണമേന്മ കുറവ് കാരണം ഡീലർമാരും ഇറക്കുമതിക്കാരും തിരികെ നൽകിയെന്നും പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നു. ഉപയോഗിക്കാത്ത തകരാറുള്ള അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ അപ്പീൽവാദി കമ്പനി പ്രതിഭാഗത്തിന് തിരികെ നൽകിയെന്നും അവർ ഇത് അംഗീകരിച്ച് 6,22,073/- രൂപ അപ്പീൽക്കാരന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ വരവ് വെച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നു. കൂടാതെ, പല കൂടിക്കാഴ്ചകൾക്കും ചർച്ചകൾക്കും ശേഷം, തകരാറുള്ള സാധനങ്ങൾ നൽകിയതിന് നഷ്ടപരിഹാരമായി 5 ലക്ഷം രൂപയുടെ ഒരു ക്രെഡിറ്റ് നോട്ട് നൽകാൻ

**2021 SCR 4 203-220**

പ്രതിഭാഗം സമ്മതിച്ചുവെന്നും പറയുന്നു. എല്ലാ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കും ശേഷം, അപ്പീൽവാദി കണക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് 53,648/- രൂപ ലഭിക്കാനുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നു.

16. എതിർകക്ഷികളുടെ വാദങ്ങൾ പരിഗണിച്ചതിന് ശേഷം കമ്പനി ജഡ്ജി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

> "8. ഗുണമേന്മയിലെ തകരാറിനെക്കുറിച്ച് എതിർകക്ഷി കമ്പനി ഹർജിക്കാരനായ കമ്പനിക്ക് എഴുതിയ ഒരു രേഖയും എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. പരാതിക്കാരൻ കമ്പനി നൽകിയ നിയമപരമായ നോട്ടീസിന് മറുപടിയായി എതിർകക്ഷി കമ്പനി സ്വീകരിച്ച നിലപാട്, പരാതിക്കാരൻ കമ്പനി വിതരണം ചെയ്ത 25,00,000 രൂപയുടെ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ മോശം നിലയിലായിരുന്നതിനാൽ ഉത്പാദനത്തിന് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നാണ്. വാഗ്ദാനം ചെയ്ത 25,00,000 രൂപ നഷ്ടപരിഹാരത്തിന് പകരം 5,00,000 രൂപയുടെ ക്രെഡിറ്റ് നോട്ട് മാത്രമാണ് നൽകിയത്. ഹർജിക്കാരൻ അവകാശപ്പെട്ട 8,92,723/- രൂപയ്ക്ക് പകരം മോശം ഗുണമേന്മയുള്ള നൂൽ വിതരണം ചെയ്തതുമൂലം ഉണ്ടായ നഷ്ടം കാരണം 11,07,297/- രൂപ പരാതിക്കാരൻ കമ്പനിയിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് ലഭിക്കാനുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ തുക ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.എന്നാൽ, ഈ ഹർജിക്ക് നൽകിയ മറുപടിയിൽ സ്വീകരിച്ച നിലപാട് ഇതിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ച വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള വിഷയം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, പരാതിക്കാരൻ കമ്പനി വിതരണം ചെയ്ത എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചെന്നും, അതിന്റെ ഫലമായി ഉത്പന്നം കേടുപാടുകളോടെ വന്നതിനാൽ അത് വിപണനം ചെയ്യാൻ

**2021 SCR 4 203-220**

കഴിഞ്ഞില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് നഷ്ടമുണ്ടായെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. വിപണിയിൽ വിറ്റ ഉത്പന്നങ്ങൾ തിരിച്ചെത്തി. ഇത്തരം തകരാറുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് എതിർകക്ഷി കമ്പനി പരാതിക്കാരൻ കമ്പനിക്ക് അയച്ച ഒരു കത്തിടപാടുകളും രേഖയായി ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. കൂടാതെ, 2008 മെയ് മാസത്തിൽ 5,00,000 രൂപയുടെ ക്രെഡിറ്റ് നോട്ട് നൽകിയ ശേഷം, കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ച വസ്തുക്കൾ കാരണം ആകെ ഇൻവോയ്സ് തുകയിൽ 50% ഇളവ് നൽകാമെന്ന് ഹർജിക്കാരൻ കമ്പനി സമ്മതിച്ചുവെന്നും അവർ വാദിച്ചു. കണക്കുകൂട്ടലുകൾ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിലാണ് നടത്തിയിരുന്നത്.

| | |
|---|---|
| ഇൻവോയ്സ് നമ്പർ 162 | Rs.8,55,370.65 |
| ഇൻവോയ്സ് നമ്പർ 177 | Rs.8,66,788.29 |
| ഇൻവോയ്സ് നമ്പർ 216 | Rs.9,07,891.19 |
| ഇൻവോയ്സ് നമ്പർ 300 | Rs.8,84,726.17 |
| ആകെ | Rs.35,14,776.30 |
| കിഴിവ് : തിരിച്ചയക്കപ്പെട്ട ചരക്കുകൾ | Rs. 6,22,073.00 |
| ബാക്കി | Rs.28,92,703.30 |
| കുറയ്ക്കുക :50% കിഴിവ് | Rs.14,46,351.30 |

**2021 SCR 4 203-220**

| | |
|---|---|
| അടയ്ക്കേണ്ട ബാക്കി | Rs.14,46,352.00 |
| നേരത്തെയുള്ള അടവ് | Rs.15,00,000.00 |
| അധികം അടച്ചത് | Rs. 53,648.00 |

.....

9.മേൽപ്പറഞ്ഞ കണക്കുകൂട്ടലുകളിൽ നിന്ന്, ഇപ്പോൾ കക്ഷികൾക്കിടയിലെ നിലപാട്, പ്രതികമ്പനി, ഹർജിക്കാരൻ കമ്പനിയിൽ നിന്ന് 53,648/- രൂപ തിരികെ ഈടാക്കണം എന്നതാണ്. എന്നാൽ, നോട്ടീസിന് മറുപടി നൽകിയപ്പോൾ, 11,07,297/- രൂപയായിരുന്നു അവർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇൻവോയ്സ് മൂല്യത്തിലെ കിഴിവിനെക്കുറിച്ച് 2008 മെയ് മാസത്തിൽ കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഒത്തുതീർപ്പ് നടന്നുവെന്ന കഥ, ഹർജിക്ക് മറുപടിയായി ഇപ്പോൾ പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ചിന്ത മാത്രമാണ്. 2008 സെപ്റ്റംബറിൽ നിയമപരമായ നോട്ടീസിന് മറുപടി നൽകിയപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു വാദം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഹർജിയെ പരാജയപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു തന്ത്രം മാത്രമാണിത്.

10.മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രതികമ്പനി ഉന്നയിച്ച പ്രതിവാദം ന്യായമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നില്ല. നിയമപരമായ നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടും, ഏകദേശം ആറ് വർഷമായി ഈ കോടതിയിൽ ഹർജി നിലവിലുണ്ടായിട്ടും അടയ്ക്കാത്ത ഈ കടം തർക്കമുള്ളതാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ, ഈ ഹർജി പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ അർഹമാണ്. അതനുസരിച്ച് ഉത്തരവായിരിക്കുന്നു."

**2021 SCR 4 203-220**

17.അതിനാൽ, പ്രതിവാദിയായ കമ്പനി ഉത്പന്നങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരം മോശമാണെന്ന വാദം പിന്നീട് ഉന്നയിച്ചതാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനി ജഡ്ജി കണ്ടെത്തി. കാരണം, ഈ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഒരു രേഖയും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. നോട്ടീസിന് മറുപടി നൽകിയപ്പോൾ പ്രതിവാദിയായ കമ്പനി 11,07,297/- രൂപ തിരികെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും,പത്രികയിലെ കണക്കുകളിൽ ഈ തുക 53,648/- രൂപ മാത്രമാണെന്നും കണ്ടെത്തി.

18.ഈ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് താഴെ പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളോടെ ശരിവച്ചിരിക്കുന്നു:

"7. ഈ വാദം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. അത്തരമൊരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കോടതിക്ക് ഒരു കാരണവുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ക്രെഡിറ്റ് നൽകിയത് തന്നെ, എന്തെങ്കിലും തകരാറുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് അവർ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നും, ബാക്കി ഉത്പന്നങ്ങൾ കരാർ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഇരു കൂട്ടരുടെയും വാദങ്ങൾ വിലയിരുത്താൻ മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളും വസ്തുതകളും പരിശോധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

8.ഒന്നാമതായി, ഉത്പന്നത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി തർക്കം ഉന്നയിക്കുകയും അത് പ്രതികമ്പനി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ക്രെഡിറ്റ് നൽകിക്കൊണ്ട് അത് അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. വേറെ എന്തെങ്കിലും തകരാറുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഉത്പന്നങ്ങൾ തകരാറുള്ളതാണെന്ന് അപ്പീൽ നൽകിയയാളുടെ വാദമായിരുന്നെങ്കിൽ, അത് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു എന്ന് കരുതുന്നത് യുക്തിസഹമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചർച്ചകൾ വാക്കാൽ മാത്രമായിരുന്നു എന്നാണ് അപ്പീൽവാദി വാദിക്കുന്നത്. ഈ കേസിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ ഈ വാദം അംഗീകരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. കാരണം,

**2021 SCR 4 203-220**

നിയമപരമായ നോട്ടീസിന് നൽകിയ മറുപടിയും, പത്രികയും തമ്മിൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ വാദത്തിൽ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്."

അപ്പീൽപ്രതി കമ്പനി 25.08.2008-ൽ ഒരു നിയമപരമായ നോട്ടീസ് അയച്ചു. 10.09.2008-ൽ അപ്പീൽവാദി ഈ നോട്ടീസിന് നൽകിയ മറുപടിയിൽ, വാക്കാൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു കരാറിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, കേടുപാടുകളുള്ള സാധനങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽപ്രതി നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാമെന്ന് സമ്മതിച്ചതായും പറയുന്നില്ല. ഇത് മറുപടിയിൽ ഇപ്പോൾ ഉന്നയിക്കുന്ന വാദത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നു.

9.ബാക്കിയുള്ള സാധനങ്ങൾക്ക് ക്രെഡിറ്റ് ലഭിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് അർഹതയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുതയുണ്ട്. അപ്പീൽവാദി ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ കൈവശം വെക്കുകയും, കമ്പിളി പോലുള്ള സ്വന്തം ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ സിന്തറ്റിക് നൂൽ പോലുള്ള ഈ അൽപ്പന്നങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് സമ്മതിച്ച കാര്യമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക്, അതിനുള്ള പണം നൽകാൻ വിസമ്മതിക്കാൻ അപ്പീൽ വാദിക്ക് സാധിക്കില്ല. ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ കേടുപാടുകളുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ, അപ്പീൽ വാദി അത് നിരസിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അപ്പീൽപ്രതി നൽകിയ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ട്, അത് അവർക്ക് തിരികെ നൽകാനും ഇപ്പോൾ സാധിക്കില്ല.

കൂടാതെ, അന്തിമ ഉൽപ്പന്നം വാങ്ങിയ ഉപഭോക്താക്കൾ അതിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് പരാതി ഉന്നയിച്ചതായി അപ്പീൽവാദി ഒരിടത്തും വാദിച്ചിട്ടില്ല. അപ്പീൽപ്രതി കമ്പനി നൽകിയ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് നിർമ്മിച്ച സാധനങ്ങൾ വിറ്റതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, അപ്പീൽവാദിക്ക് ഉപഭോക്താക്കളുമായുള്ള ഇടപാടുകളെക്കുറിച്ച് ഒരു വിവരവും നൽകിയിട്ടില്ല.

**2021 SCR 4 203-220**

അതുമൂലം അപ്പീൽവാദിക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടമുണ്ടായെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന് പണം ലഭിച്ചില്ലെന്നോ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെയില്ല.

10.ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദങ്ങൾ കോടതി ശരിയായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു.കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അപ്പീൽ പ്രതികമ്പനിയുടെ അവകാശവാദത്തെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ഒരു ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലുള്ള തർക്കവും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല.

19.അതിനാൽ, ലഭ്യമായ രേഖകൾ പരിഗണിച്ച്, കമ്പനി ജഡ്ജിയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും ഒരുപോലെ കണ്ടെത്തിയത്, അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരം മോശമാണെന്ന വാദം പിന്നീട് ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നാണ്. അപ്പീൽവാദി ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് തർക്കം ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ, അത് അപ്പീൽ പ്രതികമ്പനി അംഗീകരിക്കുകയും, ക്രെഡിറ്റ് നൽകിക്കൊണ്ട് അത് അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുകയും ചെയ്തതായി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി. എന്തെങ്കിലും തകരാറുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അപ്പീൽ പ്രതികമ്പനി അത് അംഗീകരിക്കുമായിരുന്നു എന്നും, വേറെ എന്തെങ്കിലും തകരാറുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നത് യുക്തിസഹമാണെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. കേടുപാടുകളുള്ള ഉൽപ്പന്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ വാക്കാൽ മാത്രമായിരുന്നു എന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം അംഗീകരിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി. നിയമപരമായ നോട്ടീസിനുള്ള മറുപടിയിൽ വാക്കാലുള്ള കരാറിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു പരാമർശവും ഇല്ലെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. കൂടാതെ, പ്രതികമ്പനി നൽകിയ മോശം അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് നിർമ്മിച്ച സാധനങ്ങൾ ഡീലർമാർ തിരികെ നൽകിയതുകൊണ്ട്

**2021 SCR 4 203-220**

തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമുണ്ടായി എന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഒരു രേഖയും ഇല്ലെന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി.

20.അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം സത്യസന്ധമോ ശക്തമോ അല്ലെന്ന് ഇരുകോടതികളും കണ്ടെത്തി.വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അപ്പീൽപ്രതി കമ്പനിയുടെ ആവശ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അപ്പീൽവാദി പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ടെത്തി. താൻ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾക്ക് പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ പോലും ഹാജരാക്കുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും കണ്ടെത്തി.

21.അപ്പീൽവാദി ലാഭത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കമ്പനിയാണെന്നും, അപ്പീൽ പ്രതികമ്പനിയുടെ അവകാശവാദം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഉന്നയിക്കുന്ന വാദങ്ങൾ, നിയമപരമായ ഒരു ആവശ്യമല്ല. വിജയ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് കേസ് *(മേല്പറഞ്ഞ)* ഉൾപ്പെടെ ഈ വിഷയത്തിൽ സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിവിധ വിധികൾ ഇതിന് തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാവുന്നതാണ്.

22.അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ മെഡിക്വിപ് സിസ്റ്റംസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് കേസിലെ വിധി ഉദ്ധരിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ആ കേസിൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ അവകാശവാദത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലുള്ള തർക്കം നിലനിന്നിരുന്നു എന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. കൂടാതെ, ഹർജിക്കാരനായ കടം കൊടുക്കുന്നയാൾക്ക് കടക്കാരനായ കമ്പനി പ്രാഥമികമായി പണം നൽകാനുണ്ടെന്ന് സിംഗിൾ ജഡ്ജിക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു കണ്ടെത്തലില്ലായിരുന്നു. കമ്പനി കോടതിക്ക് ഹർജിക്കാരനായ കടം കൊടുക്കുന്നയാൾക്കല്ലാതെ, മൂന്നാമതൊരാൾക്കോ, മറ്റൊരു കക്ഷിക്കോ പണം കെട്ടിവയ്ക്കാൻ കമ്പനിയോട് ആവശ്യപ്പെടാൻ അധികാരമില്ലെന്നും

**2021 SCR 4 203-220**

കണ്ടെത്തി. അതിനാൽ, ഈ വിധി ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല.

23.അപ്പീൽവാദി ആശ്രയിച്ച വിജയ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് കേസിലും, പ്രാഥമികമായി ഒരു കേസ് നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്ന് സിംഗിൾ ജഡ്ജി കമ്പനി ഹർജി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, അപ്പീലിൽ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട് സുപ്രീം കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"41. ഈ കേസിൽ, അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ച തീയതിയിൽ, കമ്പനി നിയമത്തിലെ 433–ാം വകുപ്പിൽ (യഥാർത്ഥത്തിൽ 434(1)(a)) നിർണ്ണയിച്ച തുകയേക്കാൾ കൂടുതൽ വരുന്ന കടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മുഴുവൻ കടവും വ്യക്തവും കൃത്യവും ആയിരിക്കണമെന്ന് നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. മുതലും പലിശയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മുഴുവൻ തുകയും തർക്കമില്ലാത്തതായിരിക്കണമെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒരു നിഗമനത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. അവരുടെ നിരീക്ഷണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

"ഹർജിക്കാരൻ കമ്പനി മറ്റ് കടക്കാർക്ക് വലിയ തുക നൽകാനുണ്ടെന്നും, കടബാധ്യതകൾ തീർക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ സാമ്പത്തികമായി പാപ്പരായിരിക്കുന്നു എന്നും ഹർജിയിൽ വെറുതെ ആരോപിക്കുകയല്ലാതെ, അത് പ്രാഥമികമായി സ്ഥാപിക്കാൻ ആവശ്യമായ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടില്ല. കാലതാമസം വരുത്തിയ പേയ്മെന്റുകൾക്ക് പലിശയായി അവകാശപ്പെടുന്ന തുക, പ്രതികമ്പനി ഹർജിക്കാരന് നൽകാനുണ്ടെന്നതാണ് ഹർജിക്കാരന്റെ ഭാഗത്തുള്ള ഏക തെളിവ്. കാലതാമസം വരുത്തിയ പേയ്മെന്റുകൾക്ക് പ്രതികമ്പനി പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും, ആ തുക ഹർജിക്കാരന്

**2021 SCR 4 203-220**

നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും ഒരു നിമിഷം അനുമാനിച്ചാൽ പോലും, പ്രതികമ്പനി കടം തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു എന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? പ്രത്യേകിച്ചും, കാലതാമസം വരുത്തിയ പേയ്മെന്റുകൾക്ക് പലിശ നൽകുന്നതിനുള്ള ബാധ്യതയെ പ്രതികമ്പനി ചോദ്യം ചെയ്യുകയും, അത്തരമൊരു പലിശ നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കക്ഷികൾ തമ്മിൽ രേഖാമൂലമുള്ള ഒരു കരാറും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ."

42.കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ച് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒരു ചോദ്യം രൂപീകരിച്ചു. "പ്രതിമാസം 2% പലിശ നൽകാൻ പ്രതികമ്പനി ബാധ്യസ്ഥരാണോ? ഈ ബാധ്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, കമ്പനി ഹർജി പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ അത് ഒരു പ്രാഥമിക കാരണമാകുമോ?" അവർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

"...കാലതാമസം വരുത്തിയ പേയ്മെന്റുകൾക്ക് പലിശ നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ ഇൻവോയ്സുകളിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഹർജിക്കാരൻ അവകാശപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടെന്ന് അനുമാനിച്ചാൽ പോലും, കിറ്റ്പ്ലൈ ഇൻഡസ്ട്രീസ് കേസിലെ [(1998) 91 കമ്പനി കേസ് 715 (രാജസ്ഥാൻ)] രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി അനുസരിച്ച്, അത് കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു കരാറായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. അതിനാൽ, നിയമപരമായ നിലപാട് വ്യക്തമാണ്. കടം വീട്ടാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ഒരു കമ്പനിയെ അടച്ചുപൂട്ടാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്, കമ്പനിക്കെതിരെയുള്ള കടം വ്യക്തവും കൃത്യവുമാണെന്നും, അത് അടയ്ക്കുന്നതിൽ കമ്പനി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും കോടതിക്ക് മുന്നിൽ തെളിയിക്കണം. കമ്പനി ബാധ്യതയെ നല്ല വിശ്വാസത്തോടെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, കേവലം പണം അടയ്ക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത്, ആക്ടിലെ 434 (1) (എ) വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, 'അടയ്ക്കാൻ

**2021 SCR 4 203-220**

വിസമ്മതിക്കൽ' എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ല. അതിനാൽ, കമ്പനി സ്വീകരിച്ച പ്രതിവാദം ശക്തമാണ്."

കൂടുതലായി കോടതി ഇങ്ങനെയും നിരീക്ഷിച്ചു:

"ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, കാലതാമസം വരുത്തിയ പേയ്മെന്റുകൾക്ക് പലിശ നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഒരു പ്രത്യേക കരാർ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഹർജിക്കാരന്റെ ഈ വാദം തർക്കവിഷയമാണ്. പലിശ നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം ന്യായമായതിനാൽ, പ്രതികമ്പനി പണം നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചു എന്ന് നിയമപരമായി പറയാൻ കഴിയില്ല. ഹർജിയിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, വ്യാപാരരീതി അനുസരിച്ച് ആദ്യം പണം പലിശയിലേക്കും ബാക്കി തുക മുതലിലേക്കും വകയിരുത്തുമെന്ന വാദം സ്ഥാപിക്കാൻ ഹർജിക്കാരൻ പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ പോലും ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയൊരു വ്യാപാരരീതി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ആദ്യം പണം പലിശയിലേക്കും ബാക്കി തുക മുതലിലേക്കും മാറ്റുന്നത് അനുചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട്, അത്തരം കണക്കുകൂട്ടലുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 65,15,947 രൂപ നൽകാൻ പ്രതികമ്പനി ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ വാദം ശരിയാകണമെന്നില്ല. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, ഹർജിക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ട മുഴുവൻ തുകയും സംശയകരവും, കൃത്യമല്ലാത്തതുമായി മാറുന്നു. കാലതാമസം വരുത്തിയ പേയ്മെന്റുകൾക്ക് പലിശ നൽകുന്നതിന് ഒരു കരാറും ഇല്ലെന്ന പ്രതികമ്പനിയുടെ വാദം പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ തുക ഇനിയും ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, പ്രതികമ്പനിക്ക് കടം വീട്ടാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പ്രാഥമികമായി അനുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല."

**2021 SCR 4 203-220**

43.ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും ശരിയല്ല. ഒന്നാമതായി, ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഇൻവോയ്സുകൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവില്ലെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. രണ്ടാമതായി, തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കേണ്ടത് കമ്പനി ഹർജി പ്രവേശിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമാണ്. മൂന്നാമതായി, ഇൻവോയ്സുകൾ നൽകിയതും അതിൽ അപ്പീൽ പ്രതികമ്പനിയുടെ ഒപ്പുള്ളതും തർക്കമുള്ള വിഷയമല്ല.

ഇവ നിരീക്ഷിച്ച ശേഷം, അപ്പീൽവാദിക്ക് പലിശയ്ക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

24.അതിനാൽ, ഹർജി പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സമയത്ത് മുഴുവൻ തുകയും തർക്കമില്ലാത്തതാണെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും, വിജയ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് കേസിലെ വിധി ഈ കേസിന് എങ്ങനെ ബാധകമാകുമെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ആ കേസിൽ ഇൻവോയ്സുകൾ പരിശോധിച്ചതിന് ശേഷം, കാലതാമസം വരുത്തിയ പണത്തിന് പലിശ ലഭിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി ഒരു നിഗമനത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു.

25.ഈ കേസിൽ, പ്രതികമ്പനി ആവശ്യപ്പെട്ട പലിശ നൽകാൻ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഉത്തരവിട്ടിട്ടില്ല. മറിച്ച്,കമ്പനി ജഡ്ജി ആ വിഷയം പരാമർശിക്കാത്തതിനാൽ, അപ്പീൽ വാദി പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്ക് കടക്കാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചു. അതിനാൽ, അപ്പീൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട്, പലിശയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രതികമ്പനിക്ക് ഉന്നയിക്കാവുന്ന വാദങ്ങളെ ഇത് ബാധിക്കില്ലെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വ്യക്തമാക്കി. പലിശയ്ക്കായി പ്രതികമ്പനിക്ക് ജഡ്ജിക്ക് മുന്നിൽ വ്യക്തത

**2021 SCR 4 203-220**

ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള അപേക്ഷ വഴിയോ, അപ്പീൽ വഴിയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമനടപടികൾ വഴിയോ അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ്.

26.ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് *!"* ഹെൽത്ത് ഇന്ത്യ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് കേസിലെ വിധി ബാധകമല്ലെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി. ആ കേസിലെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്:

"29. ഒത്തുതീർപ്പ് ഉടമ്പടിയിലെയും ഒത്തുതീർപ്പ് രേഖയിലെയും വിവിധ വ്യവസ്ഥകളും, കക്ഷികൾ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളും വിശദമായി വിശകലനം ചെയ്തപ്പോൾ, ഹർജിക്കാരൻ കമ്പനി ഉന്നയിച്ച തുകയെക്കുറിച്ച് ഗണ്യമായതും സത്യസന്ധവുമായ ഒരു തർക്കം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. ഒത്തുതീർപ്പ് ഉടമ്പടിയുടെയും ഒത്തുതീർപ്പ് രേഖയുടെയും വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാത്തതിൽ ആർക്കാണ് പിഴവ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കമ്പനിനിയമം , 1956-ലെ 433, 434 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് കമ്പനി കോടതിക്ക് തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. കാരണം, ഇതിന് വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അന്വേഷണവും, തെളിവുകളുടെ പരിശോധനയും, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് ഉടമ്പടിയുടെയും ഒത്തുതീർപ്പ് രേഖയുടെയും വിവിധ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനവും ആവശ്യമാണ്."

27.കമ്പനി നിയമത്തിലെ 433, 434 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, ഒത്തുതീർപ്പ് ഉടമ്പടിയിലെയും ഒത്തുതീർപ്പ് രേഖയിലെയും വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാത്തതിൽ ആർക്കാണ് പിഴവ് സംഭവിച്ചതെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ കമ്പനി കോടതിക്ക് കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കി. ആ കേസിൽ, അവകാശവാദം തീർപ്പാക്കാൻ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അന്വേഷണവും, തെളിവുകളുടെ പരിശോധനയും, ഒത്തുതീർപ്പ്

**2021 SCR 4 203-220**

ഉടമ്പടിയിലെയും കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് രേഖയിലെയും വിവിധ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനവും ആവശ്യമായിരുന്നു. അത് 434–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നടപടികളിൽ ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. കൂടാതെ, ആ കേസിലെ അവകാശവാദം ഉപാധികളോടെയുള്ള ഒരു കടത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു എന്നും, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് ഉടമ്പടിയിലൂടെ പരിഹരിച്ചിരുന്നു എന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു.

28.എന്നാൽ ഈ കേസ് അങ്ങനെയല്ല. അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം സത്യസന്ധമോ, നല്ല വിശ്വാസത്തിലുള്ളതോ, ശക്തമോ അല്ലെന്ന് കമ്പനി ജഡ്ജിയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

29.അതിനാൽ, ഈ അപ്പീൽ നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് ബോധ്യമായി. അതനുസരിച്ച് അപ്പീൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു. കോടതിച്ചെലവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവ തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കും.

നിധി ജെയിൻ അപ്പീൽ തള്ളി.